

Toto osvobození platí od počátku platnosti právě zmíněného říšského zákona prozatím jen dotud, pokud potvrzují slevy daní a převody na zemský fond, ve člancích V. až XII. zmíněného říšského zákona stanovené, nejpozději však do konce roku 1909.

Pokud tedy potřeby země, místních obcí včetně měst s vlastním statutem, škol, kostelů a obročí a t. d., přírážkami ku přímým daním uhražovati dlužno, nebo na základě stávajících nebo budoucích zákonů zemských konkurenční příspěvky na zřizování a udržování silnic, rovněž i k jiným účelům přírážkami ku přímým daním se zjednávají, smějí se takové přírážky (pro dobu shora uvedenou) toliko na přímé daně, vyjma osobní daň z příjmu, rozvrhnouti.

Článek II.

Při stanovení peněžných sum, které dle článku I. zákona ze dne 25. dubna 1894, z. z. čís. 50, zjednatí mají místní obce obvodu školního, jakož i při stanovení příspěvků, které dle §. 22 zákona ze dne 2. února 1886, z. z. čís. 12, zjednatí mají zdravotní obce, pokud se týče obce v jeden zdravotní obvod spojené, až do 1% přímých daní v těchto obcích předepsaných, má se na dobu, v čl. I. tohoto zákona naznačenou, pominouti osobní daň z příjmu, v obcích těchto předepsaná.

Článek III.

Daň ze služného úředníků dvorních, státních, zemských a veřejných fondů zůstane prosta všech, kompetenci zemského zákonodárství podléhajících přírážek.

Článek IV.

Mému ministru vnitra a Mému ministru financí se ukládá, aby tento zákon provedli.

Ve Vídni, dne 24. června 1898.

František Josef v. r.

Thun v. r.

Kaizl v. r.